

AL PRODE ANSELMU

Pasa an dì, al pasa l'òtru,
miga 'l turna al prode Ansèlmu,
perché lü l'era 'n gran fürbu
per cumbàt l'a ciapà l'elmu.

A met l'elmu fü 'na crapàda
ma 'l vuléva fas miga mal,
e l'e partì, lancia spianàda,
a cavàl del so fòrt cavàl.

La murusa i l'a brascià scià,
l'a ga dacc an bel bel basìn
e i la ga dicc: "Fa fò 'l pascià,
che nel fiaschèt ghe 'n bun grapìn."

Pö l'a ga dacc anca l'anèl
an ver segnu de 'l so grand bée
e l'a metü cul bianc mantèl
anca li pèzi pei dü pé.

A li nöf de la matina
'l nòs suldà a sentü la trumba
vers la Santa Palestina
per la Vera Sacra Tumba.

Miga 'l vava su stradi in fèr,
cuma nòtri cul gris vapùr;
se feràva miga la strada
ma 'n quei temp là el viaggiadù.

La cravàta an fèr batü
e d'utùn l'era il gilé;
lÜ, sentà, 'l vardàva sü
ma 'l cavàl al vava a pé.

Da quel dì l'a trutà bèl bèl,
l'a mai smetü de sempri 'ndà,
cura visìn a 'n vecc baitèl
l'a vist an lac, ma l'era 'l mar!

L'a suspetà 'l fürbu Ansèlmu,
e l'a pensà de fermas là;

s'a giù sgubà ma senza l'elmu
e cun al médi a l'a tastà.

Cura l'e stacc sül bastimént
al ga vegnü al mal de mar,
iscì l'Ansèlmu an de 'n mument
l'a recà sü tüt al disnà.

Al Sùltan, an quel moment,
al ga facc la punta al pal,
ma l'Ansèlmu, prevident,
braghi al gh'era de metàl.

La città de Cùstantìn
nel vedél tütta tremàva:
bef vuléva an bicerìn
ma l'imàm miga i lagàva.

Spadùni, pipe, vecc tapée,
fèmi biuti, curtèi e campàn
e pö 'l cagòtt de la miée:
"Nel fagòtt!", diséva 'l Sùltan.

Pròpi visìn ai Salamini
na brüta sée l'e cuminciàda:
anca l'Ansèlmu cui dritùni
l'a üsà l'elmu per 'na sursàda.

Ma ne l'elmu – sa po crét? –
giù nel funt gh'era 'n bügìn
e 'n tri dì l'e mòrt de sée,
senza accòrgers al tapìn.

Pasa an dì, al pasa l'òtru,
ma pü 'l turna 'l cumbatént.
Perché l'era multu fürbu
s'a metü, cul paradént,

'l parabòrgni sü la gnüca
ma 'n funt miga l'a vardà;
e, an vèch 'na pòca züca,
'l pòr merlòt l'e pü turnà!

(MARIANGELA PINI – ENNIO GALANGA)